

Telegraful Român

Nr. 6

Procuratura de stat

(Of.)

Loco

Organ național-bisericesc

Str. Schewis

Abonamentul:

Un an 100 Lei. — Șase luni 50 Lei. — Trei luni 25 Lei. — Pentru străinătate un an 180 Lei.

Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrișori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

În fața alegerilor

Nu am pretenția a mă numi om politic. De luptele politice sterile mai ales mă feresc ca de foc. Căci armoniei sociale, la care țin atât de mult, nimic nu-i aduce atâta rău ca răscolirea patimilor cu prilejul campaniilor electorale.

Din când în când, totuși, am uzat de coloanele acestui prețuit organ de publicitate, ca să manifestez idei și dorințe politice. Nu din ambiție personală, am făcut-o, ci cu gândul curat, de a servi cauzelor publice, a căror pionieri sântem toți noi cei ce stăm în slujba poporului și a bisericii.

Ca să viu la obiect, îmi exprimasem odată dorința (în nr. 70 al Tel. Rom. 1921) ca toți politicienii noștri, și îndeosebi conducătorii partidelor din corpurile legiuitoare, să pună la o parte rancunele personale, să-și calce cu toții pe inimă și, — având în vedere numai binele obștesc, — să formeze *guvernul de concentrare* care ar pune capăt zvârcolirilor, scoțând iubita noastră Românie din halul politic, administrativ, financiar, în care se sibușcă întreaga viață de stat și aduce nemulțumire și mizerie în toate păturile sociale.

Cu insistență ceream, ca nici într'un caz să nu ajungem la alegeri nouă, care la noi, — cu metoadele de până aici, — vor fi mai mult prilejuri de a înrăutăți și mai tare situația politică în loc de a o îndulci și sana.

Peste cererea aceasta, care la adecă nu era a mea, ci a întregii suflări românești cu judecată obiectivă, s'a trecut. Avem alegeri nouă, a treia oară de când locuim în România întregită.

Nu e timpul și locul să cercetăm: de ce pășim din nou la urnă. Cercetările acestea contribuie și mai mult la înăsprirea relațiilor dintre partide, și patrioții adevărați nu pot dori acum înăsprirea. Din contră, astăzi cuvântul Majestății Sale Regelui adresat legiuitorilor parlamentului trecut: *Nu vă certăți!* trebuie să fie mai viu ca ori și când. Astăzi trebuie să ținem mai strâns ca ori și când la unificarea forțelor. Chiar de aceea, datorința noastră a tuturor — alegători și nealegători, conducători și conduși — este aceasta: Să conlucrăm din toate puterile, ca din frământările alegerilor de față să iasă corpurile legiuitoare capabile de a urni carul statului.

Cu aceasta nu vreau să zic: Sprijiniți partidul cutare ori cutare! Partidul

tuturor, cred eu, este partidul României actuale. Și acest partid îl avem deja, ori dacă nu-l avem, ușor să poate înfăptui.

Eată cum! Partidul dela cărma țării, partidul național, partidul țărănist, ori cum se mai numesc luptăci, să pună în candidație, iar obștea alegătorilor să-și dea votul, numai elementelor alese, deplin intacte ca moravuri publice și — mai peșus de toate — cu tragere de inimă către binele obștesc. Elementele alese, aparțină orăruia partid, ușor află punctele de trecere și ușor se unesc în acțiunile menite a scoate țara din nevoi.

De unde putem ști înainte cari pot fi mântuitorii țării? și de unde să-i scoatem la iveală și să le dăm rol în viața publică? Categorical răspuns e: să nu intre în candidație, ori dacă intră, nici un alegător să nu voteze pe oameni compromiși, numai pentru motiv că aparțin cutărui ori cutărui partid. Alegătorii să se ferească și să nu dea nici decum vot persoanelor care umblă cu vorbe late și umflate, făgăduind tuturor cerul și pământul, ca pe urmă să nu împlinească nimic. Înainte de candidare, ori votare, trebuie cunoscut trecutul fiecăruia, pentru că trecutul e chizeșia viitorului. Nime nu poate deveni peste noapte înger din diavol ce va fi fost. Cel ce în cerc restrâns s'a afirmat ca persoană de valoare, se va afirma și în cerc mai larg, ca deputat sau senator. În cel mai nefavorabil caz va fi gregar, dar gregar care cu credință poartă steagul, nu cu fățarnicie. Egoiștii, și toți vânătorii de interese se cunosc cât de colo. Aceștia să rămână înafară de corpurile legiuitoare. Opinia publică să scoată la iveală pe cei ce modestia nu-i lasă a se îmbulzi. Modeștii sânt bărbați de inimă. Acest neam de oameni, puși la locul ce li se cuvine, vor fi animați de simțul datorinței, nu de veleități personale. A nu le da rost, însemnează a comite crimă națională și patriotică. Să nu uităm, că lângă lumina inimii se cere lumina minții și tărie de suflet. Trimișii noștri în parlament să fie deci neșovăitori în urmărirea idealului, care este întărirea și fericirea României întregite.

În astfel de persoane să ne punem încrederea. Sânt convins, că nu ne lipsesc. Li avem în fiecare parte a țării. Acest fel de oameni, se cunosc și de pe aceea că arătându-se în mijlocul poporului, nu răscolesc patimile, nu se folosesc de graiuri cu două înțelesuri, ear criticele răutăcioase la adresa celor ce nu stau în tabăra lor, de pe buzele acestora lipsesc, pentru că inima lor nu e capabilă de predicarea neadevărului.

allor: un șir peti 2 lei pentru odată, de mai multe ori se dă **rabatul** cuvenit. **namamentele și inserțiunile**

Administrației ziarului «Telegraful Român», Strada Mitropoliei Nr. 45.

red, că am putea ieși din vâltoarea patimilor și din politicianismul ce neliniștește actuala viață publică, și nu ne dă răgaz a ne bucura din suflet de roadele unirii naționale, dobândite cu atâta jertfă.

Să se grupeze toți cei buni în jurul tronului, ca după biruința din război, să ducem la triumf și sabia duhului, care va reda scumpei noastre patrii liniștea și fericirea.

Prot. Vasile Gan

Caracterul preoțesc

Sub caracter în genere înțelegem: voința constantă și consequentă a omului îndreptată totdeauna și între toate împrejurări spre a face binele, astfel, ca faptele sale se corespundă și să consune pe deplin cu legea morală; iar sub caracterul preoțesc înțelegem voința constantă și consequentă a preotului, îndreptată spre scopul, ca faptele sale se corespundă și să consune totdeauna și între toate împrejurările atât cu legea morală, cât și cu misiunea, pe care o a luat asupra sa dela Dumnezeu și dela biserică prin împărtășirea darului preoției, de a activa mijloacele bisericești în sânul credincioșilor, și prin aceasta a conlucra la realizarea împărăției lui Dumnezeu pe pământ, — lucrând în mod neobosit, ca voința lui Dumnezeu să devină singură stăpână peste modul de gândire și acțiune al credincioșilor.

În conceptul caracter deosebim următoarele momente, și anume: a) caracterul este o voință constantă și consequentă de a face binele, și b) caracterul oamenilor să judecă după fapte și anume după cum faptele corespund și consună sau nu, cu legea morală; iar în conceptul caracterului preoțesc, pe lângă aceste două momente mai deosebim și un al treilea moment și anume: caracterul preoțesc se judecă, după cum faptele preotului corespund și consună, sau nu, atât în genere cu legea morală, cât și în special cu misiunea sa preoțească.

Omul particular, omul, carele trăiește numai pentru sine, și carele nu ocupă nici un fel de funcțiune publică, este responsabil numai pentru faptele sale, și caracterul lui se judecă numai întru cât aceste fapte corespund și consună, sau nu, cu legea morală.

Preotul însă nu este un om particular, ci este un organ al bisericești, și ca atare dânsul este responsabil și pentru faptele credincioșilor săi.

De aceea caracterul preoțesc se judecă după modul, cum a știut, și cum a putut să pună în viață mijloacele bisericești: doctrina, cultul și disciplina în mijlocul credincioșilor, prin funcțiunile pastorale și prin o viață de model.

Asupra valorii ce are pentru om caracterul său pronunțat și format, — credem, că e de ajuns să amintim aici faptul, că în istoria popoarelor, pe carea omenimea o numește magistra vieții, nu aflăm alta, decât o critică a caracterelor bărbaților, cari în trecut au fost puși în fruntea cauzelor publice, și în carea vedem, că popoarele, fie mari, fie mici, au viață și viitor numai până atunci, până când au în fruntea

lor bărbați, cari prin virtuțile lor luminează viața poporului; iar când astfel de caractere lipsesc: atunci popoarele decad, și existența lor încetează, — fiindcă numai caracterele și oamenii de caracter lucrează faptele la înaintarea și prosperarea popoarelor.

Roma și statul roman, până când a avut caractere și bărbați de caracter, s'a dezvoltat și a înaintat astfel, încât a devenit doamna lumii. Când s'au rărit caracterele și virtuțile, și în locul lor s'a încuibat în stat luxul și corupțiunea, atunci statul cel falnic roman a trebuit să apună, nu prin forța armelor streine, ci din cauza putrejunii proprii, care îi atacase viața morală.

Puterea, pe care o ascrie istoria omeniei caracterului și caracterelor în dezvoltarea popoarelor, este o mare mângâiere și un puternic impuls pentru dezvoltare, cu deosebire pentru popoarele mici.

Atena veche a fost un stat mic, dar până când a avut în sinul său caractere, a avut o puternică influență asupra destinului omeniei, și în lupta dela Maraton cu 192 soldați a biruit oastea cea mare a persilor, tocmai așa precum oștirile cele mici ale domnilor români, Ștefan și Mihai, au biruit în atâtea rânduri oștile cele numeroase ale turcilor.

Ludovic XIV, regele Franciei se mira și nu putea să înțeleagă, cum de el, monarhul poporului celui puternic francez, nu putea să învingă pe mica Olanda, și în nedumerirea sa întrebă pe renumitul său ministru Colbert, să-i explice această împrejurare. Ministru îi răspunse următoarele: «mărimea unei țări, nu depinde dela extensiunea teritoriului ei, ci dela caracterul poporului, care o locuiește. Majestății Tale pentru aceea îți este atât de greu, ca să învingi pe olandezi, pentru-că olandezii sunt oameni diligenți, oameni cu grijă și oameni energici».

Asupra formării caracterului în om au o influență decizătoare toate împrejurările, în cari trăiește, dela naștere și până la moarte, și anume: casa părintească, școala, ocupațiunea societatea în care trăim, trecutul poporului din care facem parte, și cu deosebire modelele de caracter, pe cari le aflăm în istoria noastră națională, temperamentul și naturelul, precum și modul cum ne-am deprins, și cum știm să pănim temperamentul și naturelul nostru, puterea, pe care o are, și o exerciază asupra noastră biserica și religiunea, datinele religioase și naționale, în cari am crescut, stadiul în care se găsește în anumite epoce, literatura, poezia și arta națională, condițiunile pentru viața și bunăstarea economică a poporului, și în fine școala experienței.

Toate aceste momente decizătoare contribuiesc la formarea caracterului omenesc nu mai asfel, dacă atât familia, cât și societatea este pătrunsă de spiritul evangheliei. Toate contribuiesc, și influențează și asupra formării caracterului preoțesc, dar pe lângă acestea pentru formarea caracterului preoțesc se mai cere încă un factor însemnat și cel mai însemnat și anume: *tendința și plăcerea preotului de a se identifica și sacrifica pe sine pentru misiunea pe care o a luat asupra sa dela Dumnezeu și dela biserică prin investirea cu darul preoției.*

Această tendință și plăcere, emanează din credința în divinitatea mistului preoției.

Credința în divinitatea instituției preoției, este stimulul viu și activ, care îndeamnă pe preot la împlinirea datorințelor sale; ear ca racterul preoțesc este *puterea* prin care preotul îndeplinește faptele aceste datorințe, luptând cu curaj și bărbăție, cu tact și prudență, și învingând toate piedecile cari i-se pun în cale; ear ca prin această putere să poată învinge preotul piedecile ce i-se pun în cale în exercițiul funcțiilor pastorale, este neapărat de lipsă, ca această putere să le fie superioară.

Întru formarea caracterului preoțesc sunt decizătoare cu deosebire următoarele momente: a) simțul și plăcerea de a ne inspira de caracterul pozitiv al bisericii, cuprins în vecinicele cuvinte ale Domnului: «Nu pot eu să fac dela mine nimica, cum aud, judec, și judecata mea dreaptă este, căci nu caut voia mea, ci voia Tatălui meu care m'a trimis» (Ioan 5, 30); b) simțul și plăcerea de a intra și a ne însuși direcțiunea bisericii exprimată prin cuvintele sf. Ioan Hrisostom: «Ceeace învățăm noi, nu este o vorbă sau o învățătură a noastră, ci sunt învățături scoase din tradițiunile părinților și băr-

baților aleși ai bisericii» (Hrisostom în explicația evang. Matei hom. III); c) iubirea poporului încredințat păstoririi noastre, exprimată faptele din partea preotului prin identificarea vieții și dezvoltării sale, cu viața și dezvoltarea poporului în spirit creștinesc, după cuvintele Domnului: «Păstorul cel bun sufletul său și-l pune pentru oile sale» (Ioan 10, 11), și în fine d) iubirea preotului față de colegi și împreună lucrători ai altarului Domnului, — după cuvintele M. Hristos: «Să vă iubiți unul pe altul, precum v'am iubit și eu pe voi» (Ioan 15, 12) precum și susținerea legăturii canonice cu forurile și corporațiunile superioare bisericești, în conformitate cu cuvintele st. apostol Pavel: «Sânt osebiri darurilor, dar acelaș Duh, sânt osebiri slujbelor, dar acelaș Dumnezeu, care lucrează toate întru toți» (I Cor. 12, 4-6).

Piatra fundamentală deci întru formarea caracterului preoțesc este *rămânerea întru Hristos*, — ear ca «dovadă despre aceasta, ne sânt apostolii Domnului, cari rămânând întru Hristos, nici un fel de putere nu i-a putut abate dela Dânsul; ear ca rezultat al virtuții lor, au dobândit gloria vecinică, și au întors la creștinism popoarele până la marginea pământului», ne spune Ciril al Alexandriei în explicarea evang. Ioan 10 c. 13.

Ce înțelegem, și ce avem a înțelege în rămânerea întru Hristos, ne spune însuș Domnul în cuvintele: «eu sânt viața, voi mlădițele».

Precum mlădițele se alimentează, cresc, se desvoltă și produc fructe numai prin sucirile prin cari le absorb și le primesc din viața: tocmai așa și preotul ca mlădiță și organ al viței, care este Isus Hristos, numai astfel va putea produce prin viața și activitatea sa în mijlocul credincioșilor roadă multă, dacă vecinic se va alimenta de sucirile viței, din viața și învățăturile mântuitoare ale idesului Isus Hristos, pe care preotul l-a luat asupraș prin primirea darului și prin mandatul primit dela biserică, de a l reprezenta în mod văzut în mijlocul credincioșilor.

(Va urma)

Cuvânt

cătră colegii cursului pastoral din Sibiu

Iubiți colegi, — A sosit timpul să ne despărțim și să părăsim zidurile acestui focar cultural, unde earăș ne-am adăpat de învățături nouă.

Înainte cu 12 ani, — alții și mai de timpuriu, — tot de aici am plecat cu suflet înnoit, cu puteri încredute, și am pășorit pe cei nouă încredințați mai mult cu puterea însuflețirii de oameni tineri, — azi mai mult cu a omului înțelept prin experiența vieții.

Chemăți de glasul Arhiepiscopului și Mitropolitului Nicolae, am venit să ne îmbogățim, să ne îmbogățim cunoștințele teologice, pastorale și rituale premenind-ne sufletul cu mântuitoare învățături.

Sosind ziua despărțirii, ne ducem ear la parohiile de unde am plecat, ca întorcându-ne la vetrele noastre să luminăm poporul cu lumina cunoștinței și înțelegerii, pe calea bună și dreaptă a lui Hristos.

Mântuitorul când a încredințat sfântului apostol Petru păstoria, de trei ori i-a zis: «Paște oile mele», arătând că în trei chipuri să păstorească turma cuvântătoare, adică cu *cuvântul* învățării, cu *rugăciunea* și administrarea tainelor, și cu *viața exemplară*.

Aceste trei chipuri să le desfășurăm în păstorie cu mai mare putere ca până acum.

Mântuitorul ca învățător a întors la adevar pe cei rătăciți. Așa și noi: să-i scoatem din cătușile întunerecului la lumină; precum El s'a jertfit pentru noi, astfel să facem și noi.

Să fim conștiențioși în chemarea noastră, să învățăm pe cei fără de rândueală, să mângăem pe cei nenorociți, să sprijinim pe neputincioși, să fim răbdători, să împlinim cu evlavie sf. taine, să fim pildă cu cuvântul, viața, dragostea, duhul, credința și curăția noastră, conduși totdeauna de idealul lui Hristos: totul pentru biserică strămoșească și credincioșii săi, înălțând prestigiul ei și prin ea pe al preoției noastre.

Dumnezeu cu voi, și duhul dragostii să ne fie călăuz în cărările spinoase din această viață.

Sibiu, 24 Februar 1922.

Pr. Andrei Moldovan.

Corpul didactic și alegerile

Ministerul instrucțiunii, directoratul general din Cluj, adresează către directoratele regionale ale învățământului secundar, către revizoratele școlare și direcțiunile școalelor normale ale statului, un ordin circular, prin care se abrogă ordinul de mai nainte privitor la alegeri.

Profesorii și învățători, se bucură, conform ordinului mai nou, de toate drepturile cetățenești pe care le acordă legile țării și pot candida ca deputați ori senatori, în care calitate au dreptul de a convoca întruniri publice cu autorizația autorităților administrative, unde pot desvolta programul lor politic.

În aceeaș calitate, în vederea întreprinderilor de turnee electorale, ei vor putea obține concedii dela autoritățile școlare pe lângă prezentarea dovezii de depunere a candidaturii.

Le este interzis a înceta cursurile fără prealabil concediu.

Ei pot redacta ziare politice cu concesiunea specială de la autoritățile superioare școlare.

Nr. 538 Școl.

Notificare oficială

În conformitate cu ordonanța Ministerului instrucțiunii, Secretariatului general din Cluj, Nr. 16464/921 îndrumăm pe membrii Corpului didactic dela școalele confesionale (învățători și profesori) de toate categoriile, ca toate petitiunile referitoare la penziunea membrilor să le trimită spre rezolvare deadreptul: Directoratului general al finanțelor din Cluj, — Direcția penziunilor.

Sibiu, din ședința Consistorului arhidiecezan, ca senat școlar, ținută la 7/20 Faur 1922.

Consistorul arhidiecezan.

Din țara sovietelor

Se întâmplă pe sate, că uneori foștii soldați, întorși din Rusia, pun preotului lor următoarea întrebare:

— «Ce fel de vești mai sosesc din țara muscalilor, părinte?»

Afară de aceasta, vor mai fi unii oameni, cari visează încă despre bunătățile bolșevismului...

Din motivele acestea nu va fi de prisos să însemnăm, după rapoartele ziaristului rus Tverscoi din Moscova trimise unui ziar parisiian, următorul tablou al situației Rusiei sovietelor:

În ziua când se declarase războiul din 1914, rubla valora 2 franci și 36 centime; astăzi, după cursul oficial 1 franc valorează 15 mii ruble, ear în realitate îți trebuie 25 mii de ruble ca să primești un franc.

Toată lumea din Rusia, afară de copii sub 16 ani și persoanele de peste 45 de ani, trebuie să slujească statul. Funcționarii, în 30 de categorii, sânt plătiți cu leașa care variază între 1200 și 32 mii ruble pe lună. Mai au și alte resurse, în bani, alimente și alte articole. Plățile se fac cu întârzieri de trei, patru luni, — și astfel, afară de cei cu lefuri mari și cu mai multe posturi, ceilalți funcționari sufăr mari lipsuri.

Țăranii însă n'o duc rău, cu excepția celor de pe Volga, unde stăpânește foametea. Țăranii ruși ar fi mulțumiți, dacă nu li s'ar face necazuri din partea agenților din capitala sovietelor, din Moscova. Poporul dela sate își schimbă produsele pe lucruri ce le aduc orășenii, cari mai au câte ceva. Unui orășan rus îi trebuie astăzi cam 3 milioane de ruble ca să trăească o lună de zile, afară de încălzit, chirie, luminat, haine și încălțăminte. (O pereche de ghete costă 500 de mii ruble). Rufeerie nu se mai poartă, decât în cazuri cu totul excepționale.

Industria și comerțul sânt înlocuite prin *speculă*. Bărbați, femei, copii, bătrâni și tineri, simpli funcționari sau înalți comisari, toată lumea speculează. O singură deosebire: cei mici speculează cu țigări la colțul străzilor, pe când înalții comisari speculează cu vagoanele și cu trenuri întregi de mărfuri pentru aprovizionare, cu mașini, cu produse chimice, sau materii prime destinate rarelor fabrici încă în activitate.

În atari condițiuni, două fantome se ridică în fața imensei majorități a locuitorilor orașelor rusești: **foamea și frigul**.

Foamea, căci mâncarea obișnuită se compune mai totdeauna din cartofi. Grișul, meiul au ajuns mâncări de lux. Pâinea este îngrozitoare: Se găsește în ea tărâțe de lemn, făină de ghindă și tot felul de materii străine. Ceaiul e înlocuit prin frunze de măr uscate sau prin frunze de fragi. Zahărul a dispărut. Nici urmă de unt și ouă.

Haine? Numai înalții funcționari și armata roșie pot obține. Cei alți umblă în zdrențe. Am văzut pe un fost avocat (profesie suprimată de soviete) umblând cu o obială legată cu sfoară, drept orce încălțăminte. Un fost guvernator își cârpea într-o zi în fața mea un unic pantalon. Numai marii speculanți isbutesc să și cumpere ceva haine pe care le cedează privilegiati.

Flagelul cel mai teribil este frigul. În Noiembrie 1921, metrul cub. de lemn costa cam 500.000 ruble. Vânzarea de lemn este oprită și nu poți să-ți procuri de cât prin fraudă sau bacșișuri.

O cameră de dimensiuni mijlocii, cu luminat și apă, costă 50.000 ruble pe lună. Aceasta pentru fericiții cari au deja locuință. Pentru cei cari caută una, e fantastic. Imobilele particulare fiind naționalizate, distribuția locuințelor goale depinde de administrația sovietică. Ca să obții permisiunea să închiriezi o oda trebuie să dai bacșiș un milion sau două de ruble; pentru un apartament dai 10—15 milioane bacșiș; dacă e vorba de prăvălii, merge până la 80 milioane bacșiș. E ar chirie e calculată în plus cu 500.000 ruble pentru 4 metri pătrați.

Libertatea de a face comerț s'a redat. Magazine și târguri s'au deschis, — dar prețurile sânt așa, în cât accesul magazinelor rămâne privilegiul comisarilor și marilor speculanți. Și peste tot nu e de cât înșelătorie, fraudă, speculă și bacșișuri.

Ca să faci o călătorie în Rusia, căci, afară de curieri diplomatici, frontiera e închisă, este ceva extraordinar de complicat. Când ai avut norocul să obții permisul de călătorie, trebuie să mai faci coadă câteva zile ca să iei bilet, care costă 300 ruble de kilometru. Funcționarilor sovietici li sânt rezervate vagoanele de călătorit. Publicul trebuie să se mulțumească cu cele de vite, neîncălzite și neluminate, câte 50—60 la un loc. Ți se întâmplă să fii deșepțat de o cismă, care ți se plimbă pe cap, căci toți dorm pe jos, sau pe scânduri înșirate dealungul păreților. În general, trenurile sânt pline de speculanți, cari se duc să caute alimente la țară ducând stofe, săpun și alte lucruri. Ei le revând apoi cu prețuri nebune. Căci țara nu procedează decât prin schimb; el n'are nevoie de parale. Bietul orașean plătește cheltuielile acestor călători...

Citind ziare

Ce jertfește statul pentru biserică și școală?

Profesorul, dl C. S. Negoescu, în vederea apropiatelor alegeri, răspunde în Universul astfel:

Privind diagrama cheltuielilor statului pentru școală și biserică, — căci doar școala și biserică sânt cele două faruri de lumină ale unui popor, — ne uimim de disproporția cea mare între cheltuielile făcute pentru orașe față de cele pentru sate. Acest lucru astăzi însă nu se mai poate. Cu 80 la sută analfabeți și cu sate fără biserică și în același timp cu vot universal nu poate fi bine guvernată o țară, și nici să se rezolve vreo criză morală nu se poate. Deci, credem că ne facem o datorie, în partea care ne incumbă ca educatori, să atragem atenția publică asupra acestui punct și să îndemnăm mai ales pe săteni să ceară candidaților ce le vor solicita voturile, cu ocazia viitoarelor alegeri, să îngrijască în primul loc ca să nu mai fie lipsiți de școală și biserică, de învățător și preot. M. S. Regele cu ocazia jurământului nouilor miniștri și a făcut datoria de părinte al poporului și de bun român, atrăgând atenția guvernului asupra *crizei morale* care bântue mai mult de cât orce criză asupra națiunii. — M. S. Poporul, care e chemat astăzi să decidă asupra viitorului celui mai apropiat al său, prin votul lui din Martie ce vine, să nu uite că pe lângă celelalte nevoi și greutăți care le are și prin

care trece țara, este luminarea și moralizarea poporului, că fără lumină și fără moralitate un popor nu poate trăi, și deci să nu uite să ceară încă o dată candidaților lor școală și biserică, — *biserică și școală*, — școală de tot felul, de adulți, de copii mici, de recruți etc., în fiecare comună, în fiecare sat. Atunci și pământul, și votul obșteșc vor da roade mai bune.

Știrile zilei

Conferințele «Asociațiunii». Duminecă în 26 Februar a. c. se va începe seria II a conferințelor «Asociațiunii». După cuvântul de deschidere al d-lui președinte Andrei Bărbăntu își va desvolta conferința d-l **Dr. George Preda** cu subiectul «*Cum putem obține fericirea?*» Conferințele se vor începe la ora 6 p. m. în sala cea mare a prefecturii. Taxele de intrare: Loc I 4 Lei; Loc II 2 Lei. Elevele și elevii gratuit.

Regele Alexandru al Iugoslaviei, logodit cu principesa noastră Mărioara, este al doilea fiu al defunctului rege Petru Caragheorghievici al Sârbiei. Născut în 1888 în Cetinie, devine principe moștenitor după renunțarea la tron a fratelui său mai mare George. Tatăl său, trăit mulți ani în exil la Geneva, i-a dat o educație aleasă în institutele din occident. În ultimele răboaie balcanice a participat la lupte mari împotriva turcilor și bulgarilor. Îmbolnăvindu-se bătrânul rege Petru, prințul Alexandru a luat în 1914 comandamentul suprem al armatei, care în primii ani de război a fost nimicită aproape toată, dar în curând este refăcută în frunte cu prințul regent Alexandru. Ca rege al unei țări întregite are misiunea de a organiza statul nou pe temelii solide și a întări raporturile de prietenie cu statele aliate.

Numiri. Sânt numiți directori tehnici la inspectoratul general pentru ocrotirea socială în Cluj dñii Dr. Aurel Căndea director de spital în Timișoara, și Dr. Lazar Popovici din Sibiu.

Fără învățătură. După cinci ani de refacere — se plânge ziarul din Petroșeni «Gazeta Jiului» — avem astăzi comune cu zeci de cărciume, dar fără școală. Doriți exemplu? E comuna Livezeni. De cinci ani de zile stă școala goală, fără uși, fără ferestre. În loc să răsună graiul nostru românesc, liber și nestânjenit în ea, ține vântul și cântă cucușu. Copiii sălbăticiți își storc mila când li vezi. Sânt ei vino-vați de degradare, în care se sbat astăzi când românul e stăpân pe soarta lui? De sigur că nu. În trecut nu puteau, astăzi nu știu care este rostul învățăturii. Nu se găsesc oare oameni cu dragoste față de acest popor exploatat cu atâtea sete de cătră cărciumari și alți venetici?

«Societatea Teatrului Național». Cu numirea aceasta s'a constituit în Cernăuț o societate, al cărei comitet, în frunte cu dñii Bucur Crețoiu președinte, și Al. Procopovici secretar, cheamă pe toți cetățenii de bine să se înscrie membri ai societății «Teatrul Național». Apelul se îndreaptă cătră țara întreagă, și în deosebi cătră ținuturile care gravitează din punct de vedere cultural, economic sau administrativ în spre Cernăuț. În același timp apelul se adresează tuturor instituțiilor financiare, industriale și comerciale din România întregită, pentru înfăptuirea unui teatru național, care va fi un templu al artei și care prin echipele sale, trimise în orașe și sate din tot cuprinsul țării, va întări aspirațiile culturale în cadrele statului român. Bunii patrioți vor înțelege acest apel al fraților bucovineni.

Cartelele de pâine? Se discută, de câteva zile, în presa noastră, chestiunea lipsei de grâu și se exprimă teama că în curând vom putea să rămânem fără pâine; — unui confrate întrezăresc regimul cartelelor de pâine, ca în anii din urmă ai războiului. Deși teama nu este îndreptățită, deoarece țara are cantitate de grâu îndestulătoare până la noua recoltă, totuși o economie cuminte nu va fi de prisos nici la noi.

Anunț. Se aduce la cunoștință că judecătoria de ocol din Sibiu a respins recursurile contra hotărârilor negative ale comisiunii de conscriere pentru înscriere în lista alegătorilor. Reclamanții pot ridica aceste decizii judecătorești la primărie (ușa Nr. 5).

Consiliul orașului Sibiu.

Inmanuarea certificatelor de alegători pentru alegerile, cari urmează, se va face în orașul Sibiu începând cu ziua de Joi, 23 Februar până la 5 Martie a. c. zilnic în sala de ședințe a primăriei, și anume în zilele de peste săptămână dela ora 9 până la ora 1 a. m. și dela ora 4 până la ora 7 p. m., iar în zilele de Duminecă și sărbători dela ora 9 până la 11 a. m. Alegătorii sânt invitați a prelua negreșit certificatele lor în acest timp la locul mai sus menționat, deoarece o inmanuare din casă în casă din cauza schimbărilor multe de locuințe, cari s'au ivit din anul 1919, ar fi foarte dificilă și nesigură.

Primăria orașului.

Transilvania, revista Asociațiunii. A apărut Nr. 1 din 1922 cu articole scrise de dñii N. Iorga I. C. Băcilă, I. Georgescu, V. Lazăr, și poezii de dñii I. U. Soricu, Volbură Poiană ș. a. Prețul 10 lei.

Lectură pentru tinerime. A apărut: **Robirea sufletului** de I. Agârbiceanu. Cuprinde o serie de povestiri foarte potrivite pentru tinerime. Având cuprins înalt etic, scrise cu arta cunoscută a fruntașului prozator ardelean, povestirile din «Robirea sufletului» vor contribui la formarea unui suflet frumos, a caracterelor întregi, de care avem atâtea nevoie. Volumul, editat de Inst. de arte grafice «Ardealul» din Cluj, e tipărit pe hârtie velină, execuție artistică, așa cum se găsește numai la volumele apărute înainte de război. Se află de vânzare la toate librăriile din țară. — Prețul 15 Lei + porto.

Legende istorice. A apărut în editura de arte grafice «Ardealul» Cluj: **Legende istorice**, de pe pământul României, de Victor Lazăr. Cuprinde 43 legende din istoria românilor dând deosebită atențiune legendelor istorice din Ardeal. Opera aceasta, destinată să fie manual auxiliar în clasele inferioare ale școlii normale, este cea mai potrivită lectură pentru copii de 9—15 ani. Legende sunt însoțite de explicațiile necesare istorice. Părinții abia vor putea da o mai folositoare și mai plăcută lectură fiilor lor. S'a tipărit la «Ardealul» Institut de arte grafice în Cluj. — Prețul 7 Lei + porto.

Casă de vândut

Strada Roșiori (Schützengasse) Nr. 16

Oferte se vor înainta la Sedria orfanală, Fritz Jauernig, Strada Mitropoliei 4, et. I, până la 8 Martie c. (29) 1—3

Se caută o casă cu 6—8 odăi, cu puțină grădină, întru cât se poate în centrul orașului. Vânzătorii sânt rugați a se adresa la Tipografia arhidiecezană, str. Mitropoliei Nr. 45.

Banca Centrală pentru industrie și comerț s. a. Cluj

Se aduce la cunoștință Domnilor acționari, că distribuirea acțiunilor definitive din Emisiunea II-a s'a început.

Distribuirea se face contra titlilor provizori la Centrala din Cluj, strada Regina Maria Nr. 1, Sec. emisiuni.

Deținătorii de titlii prov. asupra acțiunilor din Emis. II-a, cari doresc a ridica acțiunile definitive la Filiala din Sibiu a sus zisei bănci, sânt invitați a depune titlii prov. la casieria acestei filiale din str. Căminului Nr. 7 et. II, de unde se vor transpune la Cluj spre a ni se trimite acțiunile definitive.

(27) 1—2

Directiunea.

Au sosit la Librăria Arhidiecezană

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Noutăți literare: povestiri, călătorii, cărți pentru copii medicale, pedagogice, economice, povești; diverse biblioteci ca: Biblioteca pentru toți, Minervei, Căminul, Semănătorul, Scriitorii români, Steaua, Flacăra, Clike de uitare, Scriitorii celebri, Foi volante, Pagini alese din scriitorii români. Biblioteca Universală

„ALBINA“

Institut de credit și de economii în Sibiu

Nr. 8761/1922.

CONVOCARE

Domnii acționari ai Institutului de credit și de economii «ALBINA», sânt invitați prin aceasta, în virtutea § lui 19 din statutele societății la

a XLIX-a adunare generală ordinară

care se va ține în Sibiu, Marți în 14 Martie 1922 st. n. la ora 9 a. m., în sala festivă a Muzeului Asociațiunii, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Bilanțul anului de gestiune 1921 și raportul Comitetului de supraveghiere.
3. Distribuirea profitului net realizat conform bilanțului.
4. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri culturale și de binefacere.
5. Fixarea prețului marcelor de prezență pentru anul curent.
6. Modificarea statutelor fondului de pensii.
7. Alegerea a doi membri în Consiliul de administrațiune cu mandat pe 6 ani și a unui membru pe 1 an.
8. Eventuale propuneri în sensul §-ului 32 din statute.

Domnii acționari, cari voiesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiați, în conformitate cu §§-ii 22, 23 și 24 din statutele societății, sânt rugați a-și depune acțiunile și eventual dovezile de plenipotență cel mult până Sâmbătă în 11 Martie a. c. st. n. la 6 ore p. m., la cassa Centralei noastre din Sibiu.

Depunerea acțiunilor respective a plenipotențelor spre scopul indicat, se poate face și la filialele din Brașov, Cluj, Lugoj, Mediaș, Târgul-Murăș, București și Timișoara, sau la agentura din D. Sănmărtin, la Banca Românească, Banca Ardealului și Banca Marmorosch Blank et Co. din București, precum și la toate institutele membre ale «Solidarității», în acest caz însă cel mult până Miercuri în 8 Martie a. c. st. n.

Sibiu, 17 Februar 1922.

Direcțiunea.

ACTIVA

CONTUL BILANT LA 31 DECEMBRIE 1921

PASIVA

	Lei	b.
Cassa în număr	12.047,008	65
Monetă	10.810	30
Bonuri la bănci	16.360	224 51
Cambii	16.369,661	31
Credite cambiale cu acoperire hipotecară	9.344,623	81
Imprumuturi hipotecare în scrisuri fonciare	2.194	449 13
Credite de cont-curent	160.873,973	69
Obligațiuni cu caventi (tărănești)	118	233 —
Avansuri pe efecte publice	21.906	50
Casele institutului și alte realități	1.287	338 14
Efecte publice și diverse acțiuni	27.787	921 —
Efectele fondului de pensii al funcționarilor	824	100 —
Efectele fondului de garanție al scrisurilor fonciare	288,000	—
Mobilier, amortizat	—	—
Diverse conturi debitoare	3.431,850	57
	250.960,100	61

	Lei	b.
Capital societar	10.000,000	—
Fondul general de rezervă	5.750	000 —
Fondul special de rezervă	593,728	26
Fondul de garanție al scris. fon.	280,000	—
Fondul «Parteniu Cosma»	47,450	—
Fondul de pensii al funcționarilor institutului	1.731,774	10
Depozite spre fructificare	158.770,750	39
Depozite în cont-curent	49.163	001 05
Scris. fonci. 5% în cor. în circulațiune	1.800,000	—
Scris. fonc. 4 1/2% în cor. în circulațiune	200,000	—
Scrisuri fonciare eșite la sorti în circulațiune	935,000	—
Reescont	5.100,000	—
Diferite conturi creditoare	4.307,494	83
Dispozițiuni Americane	7.424,657	85
Dividendă neridicată	124,899	—
Interese transitoare anticipate pe 1922	1.163,506	40
Interese transitoare de scris. fonciare	40,750	—
Profit curat	3.527	088 73
	250.960,100	61

DEBIT

CONTUL PROFIT ȘI PERDERE

CREDIT

	Lei	b.
Interese:		
pentru depozite spre fruct. impozabile	5.175,763	52
pentru dep. spre fruct. libere de impozit	314,987	89
pentru depozite în cont-curent	735	913 77
pentru scrisuri fonciare și capital	233,753	88
	6.460,419	06
Spese:		
Salare	668	723 39
Aduose de scumpete	2.053,150	06
Bani de cuartir	144	342 20
Imprimate, registre, porto, diverse	620,701	37
Marce de prezență	29,460	—
Chirii	19,483	—
	3.535,860	02
Contribuțiune:		
directă și aruncuri	853	879 11
după interese la depozite	703	656 34
	1.557,535	45
Profit curat	3.527	088 73
	15.080	903 26

	Lei	b.
Interese:		
dela cambii de bancă	941,729	45
dela credite cambiale cu acop. hipot.	495	057 25
dela imprumuturi hipotecare	179,761	10
dela credite de cont-curent	8.727,121	82
dela efecte publice și acțiuni	874,165	08
dela credite personale	27,439	46
dela avansuri pe efecte	1,400	52
	11.246,674	68
Provizii	13.567,407	98
Profit la monetă	266,820	60
	15.080,903	26

Sibiu, la 31 Decemvrie 1921.

Ioan Vătășan m. p., dir. exec.

Constantin Popp m. p., dir. exec.

Ioan Rebega m. p., contabil-șef.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIUNE:

Dr. Beu m. p., prezident.

A. Bârseanu m. p.

Dr. I. Lupaș m. p.

Ioan I. Lăpedatu m. p.

Dr. G. Popoviciu m. p.

Dr. Bologa m. p.

Dr. L. Borgia m. p.

Dr. Comșa m. p.

Dr. Stroia m. p.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele institutului.

Sibiu, 17 Februar 1922.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE:

M. Voileanu m. p., prezident.

V. Fincu m. p.

T. V. Păcățianu m. p.

Dr. N. Schiau m. p.

E. Verzariu m. p.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura și tiparul tipografiei arhiecezane.